

Tal dia
com
avui fa...

1
any

El 155
La intervenció de les finances de la Generalitat per part del govern del PP va eliminar la subvenció per al 2017 a un centenar de casals catalans.

10
anys

Conflicte
Carod-Rovira tranquil·litza l'ambaixador d'Israel. Desvincula el govern de la posició del conseller Saura sobre el conflicte de Gaza.

20
anys

Canvi de govern
El president del govern espanyol, José María Aznar, anuncia que remodelarà el seu executiu abans del congrés del Partit Popular.

Tribuna

David Bueno i Torrens. Professor i investigador de genètica i divulgador de la ciència

Art rebel

Un parell de dies abans de Nadal, un jutjat va admetre a tràmit una querrel·la contra l'artista Abel Azcona per escriure la paraula *pederàstia* amb hòsties consagrades, com una obra d'art. Possiblement molts cristians es van sentir ofesos, i altres persones devien considerar que era de mal gust o que aquest tipus d'intervencions no s'haurien de considerar art. També hauria pogut començar parlant d'artistes de tota mena que han estat perseguits i assetjats, a vegades fins a la mort, per altres col·lectius religiosos o polítics. Tanmateix, què és l'art per al cervell humà, i què pot implicar limitar-lo?

L'ART HA ACOMPANYAT la nostra espècie des de fa dotzenes de milers d'anys. Les mostres més antigues tenen més de cent mil anys. Són formes no figuratives de tipus geomètric. Les figuratives, que representen animals, persones i escenes vitals, són més recents, de fa una mica més de trenta mil anys. Sovint es tendeix a interpretar l'art com una manera de produir bellesa i gaudir-ne, però és un producte molt més profund. Atenent a l'activació

del cervell, l'art és una forma d'adquirir i transmetre coneixement, i inclou necessàriament una perspectiva crítica. Aquest és el punt crucial, atès que la crítica reflexiva permet ampliar horitzons vitals i intel·lectuals, i disminueix la incidència dels dogmatismes com a formes irreflexives i acrítiques de coneixement. Quan observem una obra d'art s'activen zones del cervell implicades en les emocions i en la reflexivitat crítica. Atès que les àrees emocionals generen sensacions molt més intenses, s'acostuma a pensar que la funció principal de l'art és estimular les emocions. Però són únicament un

“Limitar l'art que genera incomoditat és privar-nos de característiques que ens fan més humans

mecanisme de reforç per continuar generant art i observant-lo. També per això és tan difícil mantenir-se neutre: una obra d'art ens agrada o ens desagrada, segon les emocions que estimuli, les quals al seu torn es relacionen amb els preconceptes previs que tinguem i amb els elements reflexius i crítics.

EL COMPONENT REFLEXIU i crític de l'art sorgeix de la necessitat instintiva d'entendre i interpretar allò que observem, per simple supervivència. Activa la producció de dopamina, un neurotransmissor implicat en la curiositat, la motivació i la creativitat, uns processos mentals que són necessaris per al pensament reflexiu. Si l'art no ens fa reflexionar, amb independència que ens agradi o no, o que el trobem elogiuable o ofensiu, no està complint el seu propòsit total. Per això, per ser font de coneixement i de creixement personal, l'art ha de ser rebel, en el sentit que ha de permetre que ens qüestionem els nostres límits intel·lectuals. Limitar l'art que ens genera incomoditat és privar-nos d'algunes de les característiques que ens fan més humans.